

endvidere udtrykkeligt, at tanken med at henlægge afgørelsen vedrørende arveafståelse til justitsministeren og ikke til finansministeren var at sørge for, at de hensyn, som i første række blev taget i betragtning, ikke var økonomiske, men arveretlige.

Disse udtalelser i betænkningen ville gøre det naturligt, hvis justitsministeren altid benyttede sin diskretionære bemyndigelse til at afstå arv til stedbørn. Administrativ praksis går imidlertid ud på, at der ikke afstås generelt til stedbørn.

Det er kristeligt folkepartis opfattelse, at denne praksis ikke er i overensstemmelse med lovgiverens hensigt, og at det er uretfærdigt, hvis staten ikke viger for en afdøds stedbørn. Stedbørns ringe arvemæssige stilling synes ligefrem at bero på et hul i loven. I så henseende kan henvises til følgende:

Såkaldte udarvinger — f. eks. en afdøds søskende og søskendebørn — er *bedre* stillet efter arveloven end den afdødes livsarvinger (børn, børnebørn), hvor afdøde overlever af en ægtefælle. Dette aparte forhold illustreres måske bedst ved et konkret eksempel. En mand (M) indgår for første gang ægteskab. Senere dør hans hustru. Derpå indgår M sit andet ægteskab. I dette ægteskab dør først M og senere hustruen. Hvis denne ved sin død ikke efterlod sig arvinger efter loven eller iflg. testamente, bliver stillingen som følger: Hvis M havde afkom i sit første ægteskab, arver hans slægtninge *intet*. Men hvis ægteskabet derimod var barnløst og M efterlader sig f.eks. nevøer og niecer, arver disse *det hele* (arvelovens § 7).

Arveafgiftsloven (lovbekendtgørelse nr. 443 af 28/9 1972 § 2) inddeler arvinger i tre klasser — A, B og C. Arveafgiften er betydelig lavere i klasse A end i de to andre klasser. Til afgiftsklasse A henregnes ikke blot egne børn og adoptivbørn, men også stedbørn. Det stemmer dårligt med denne afgiftsmæssige ligestilling, der må tages som et udtryk for, at lovgiveren har betragtet stedbørn som havende et lige så nært forhold til en arvelader som dennes egne børn og adoptivbørn, at stedbørn nu er arvemæssigt retsløse og afhængige af en ministers velvilje.

Såfremt der består fælleseje mellem ægtefæller, kan der hensiddes i uskiftet bo med stedbørns samtykke. Hvor der består et godt forhold, vil dette samtykke formentlig blive givet, og derigennem vil stedbørnene kunne sikre sig arv i det samlede dødsbo, når den længstlevende (stedfaderen eller stedmoderen) dør. Navnlig hvor der er betydelig forskel på ægtefællers økonomiske situation, er det imidlertid ikke usædvanligt, at de ved ægtepagt indfører særeje, hvilket iflg. loven umuliggør hensiddet i uskiftet bo. Det synes lidet stemmende med almindelige retsprincipper, at stedbørns arvemæssige stilling således påvirkes af den tilfældige omstændighed, om der foreligger særeje eller fællesje.

Kristeligt folkeparti betragter det ud fra sin familiemæssige grundholdning som væsentligt, at der værnes bedst muligt om familien også i arvemæssig henseende, og det må erindres, at der meget vel mellem stedforældre og stedbørn kan bestå et forhold, der er fuldt ud så harmonisk som forholdet mellem børn og deres biologiske forældre. Kristeligt folkeparti lægger også vægt på, at den, der ikke har et krav efter loven, står som den svage part, der bør beskyttes.

Derfor foreslås det, at det påpegede hul i loven stoppes ved en tilføjelse til arvelovens § 71, der *pålægger* staten at vige for en afdøds stedbørn.

Da forslaget virker begunstigende for en bestemt gruppe, er der efter almindelige retsprincipper intet til hinder for at give lovændringen tilbagevirkende kraft, hvilket retfærdighedshensyn principielt taler for. Heroverfor står dog hensynet til de praktiske vanskeligheder, der ville være forbundet med nu at resumere måske meget gamle, for længst afsluttede sager. Ud fra forslaget grundidé, nemlig at det drejer sig om at stoppe et hul i loven, der har vist sig at have uretfærdige konsekvenser, foreslås en rimelig og passende balance mellem disse modstående hensyn opnået ved at lade den nye regel komme til anvendelse, for så vidt angår dødsboer, der ikke er afsluttet ved forslaget fremsættelse.